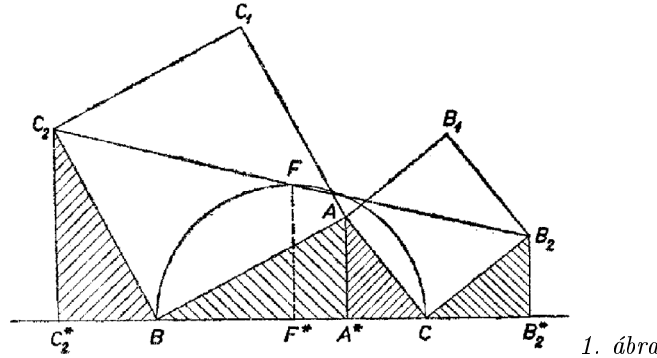

1. feladat. Az ABC háromszög AB és AC oldalai fölé (kifelé) az AC_1C_2B és AB_1B_2C négyzeteket rajzoljuk. Bizonyítandó, hogy a B_2C_2 szakasz felezőpontja a BC átmérőjű körön fekszik:

I. megoldás. Szorítkozzunk egyelőre arra az esetre, amikor B_2 és C_2 a BC egyenesnek ugyanazon az oldalán van, vagyis amikor a háromszög B -nél és C -nél levő szöge hegyesszög.

Vetítsük az A , B_2 , C_2 pontokat és a C_2B_2 szakasz F felezőpontját a BC egyenesre, legyenek vetületeik rendre A^* , B_2^* , C_2^* és F^* (1. ábra). Míthogy a négyzeteket kifelé szerkesztettük, B_2^* ill. C_2^* a BC szakasz C -n, ill. B -n túli meghosszabbításán van.

A $C_2C_2^*B$ és BA^*A derékszögű háromszögek egybevágók, mert $C_2B = BA$, és $C_2^*C_2B \sphericalangle = A^*BA \sphericalangle$ merőleges szárú hegyesszögek. Hasonlóan az AA^*C és $CB_2^*B_2$ derékszögű háromszögek is egybevágók. Ezekből következik, hogy a $C_2C_2^*B_2^*B_2$ trapéz két párhuzamos oldalának összege

$$C_2C_2^* + B_2B_2^* = BA^* + A^*C = BC,$$

és így a trapéz középvonalának hossza

$$FF^* = \frac{BC}{2},$$

továbbá ez a középvonal merőleges BC -re. Ez azt jelenti, hogy F a BC egyenes F^* pontjától és egyszersmind magától az egyenestől is $BC/2$ távolságra van.

Bebizonyítjuk még, hogy F^* a BC szakasz felezőpontja. Ezekből már következik, hogy F rajta van a BC fölé, mint átmérő fölé rajzolt körön, mégpedig a BC -re merőleges átmérő egyik végpontja F .

F^* egyrészt felezi a $C_2^*B_2^*$ szakaszt, másrészt az F^*C szakasz ugyanannyival kisebb $F^*B_2^*$ -nál, mint BF^* a $C_2^*F^*$ -nál, tudniillik – a fenti egybevágóságok szerint – AA^* -gal. Így F^* valóban felezi a BC szakaszt. Ezzel a bizonyítást – a tett megszorító feltétel teljesülése esetére – befejeztük.

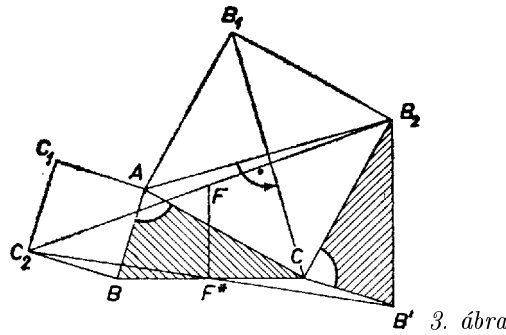
Ha az ABC háromszögben a B -nél és C -nél levő szögek valamelyike, mondjuk a C -nél levő, derékszög, akkor egyszerűbb helyzettel állunk szemben, mert B_2 a BC egyenesen adódik, és a $C_2C_2^*B_2^*B_2$ trapéz szerepét a $C_2C_2^*B_2$ derékszögű háromszög veszi át; a bizonyítás ennek megfelelő, kézenfekvő egyszerűsítésekkel ebben az esetben is alkalmazható.

Ha pedig, mondjuk C -nél, tompaszög van, akkor a B_2C_2 és $B_2^*C_2^*$ szakaszok metszik egymást, a $C_2C_2^*B_2^*B_2$ trapéz átlói lesznek (2. ábra), FF^* az ezek felezőpontjait összekötő szakasz. Ez – mint könnyen bebizonyítható – minden konvex trapézban egyenlő a párhuzamos oldalak különbségének felével, az utóbbiról pedig a hegyesszögű esetben alkalmazott gondolatmenettel belátható, hogy egyenlő a BC szakasznak a felével. Ezek szerint az állítás minden háromszögre érvényes.

2. ábra

Megjegyzés. A fenti megoldáshoz hasonló gondolatmenettel – alkalmas koordinátarendszert választva – egyszerű analitikus geometriai megoldás is adható.

II. megoldás. Forgassuk el az ABC háromszöget az ACB_2B_1 négyzet középpontja körül 90° -kal úgy, hogy A a C -be kerüljön. Így C a B_2 -be kerül, B elforgatott helyzete pedig legyen B' (3. ábra). Ekkor $B'C$ merőleges BA -ra és egyenlő vele, tehát párhuzamos, egyenlő és egyező irányítású BC_2 -vel. Így B, C_2, C, B' ebben a sorrendben paralelogrammát határoznak meg, tehát a BC átló F^* felezőpontja a C_2B' átlót is felezi.

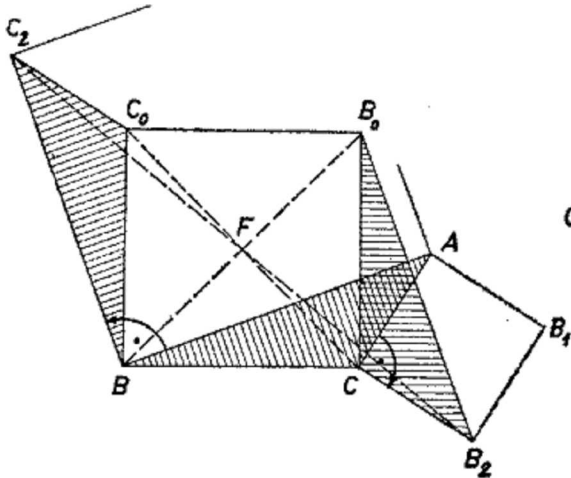
3. ábra

A végzett forgatás folytán $B'B_2$ merőleges BC -re és egyenlő vele. Most már az FF^* szakasz a C_2B_2B' háromszög középvonala, tehát egyenlő a $B'B_2$ és BC szakaszok felével. Ezek szerint B , C és F egyenlő távolságra vannak F^* -tól, ez pedig azt jelenti, hogy F a BC átmérő fölé rajzolt körön van.

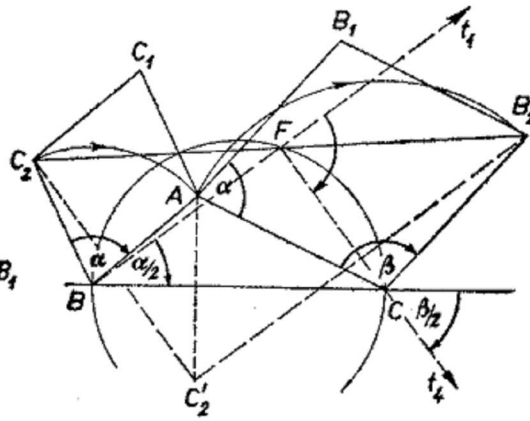
Ez a bizonyítás tetszés szerinti alakú ABC háromszög esetén érvényes.

III. megoldás. Forgassuk el az ABC háromszöget előbb B körül 90° -kal úgy, hogy A a C_2 -be jusson, majd C körül 90° -kal úgy, hogy A a B_2 -be jusson, legyen az első esetben C új helyzete C_0 , a második esetben B új helyzete B_0 (4. ábra). A két forgatás ellentétes irányú, a négyzetek kifelé való szerkesztése miatt. A két forgatási szög összege 180° , ezért BC_2 és B_0B_2 párhuzamosak és ellentétes irányúak. Továbbá egyenlőek is, és ezért a $BC_2B_0B_2$ négyszög paralelogramma. Így a C_2B_2 átló kérdéses F felezőpontja a BB_0 átlót is felezi.

Másrészt a forgatásokból következik, hogy a BC_0B_0C négyszög négyzet, tehát az átlók közös F felezőpontjából az oldalak derékszögben látszanak, így F a BC oldal, mint átmérő fölé rajzolt Thales-körön van, éppen a BC -re merőleges átmérő egyik végpontja.

4. ábra

5. ábra

IV. megoldás. A C_2 pontot átvihetjük B_2 -be úgy, hogy elforgatjuk először B körül $\alpha = 90^\circ$ -kal, – így A -ba kerül –, majd A -t elforgatjuk C körül ugyanabban az irányban $\beta = 90^\circ$ -kal (5. ábra).

Ismeretes, hogy egy (síkbeli) forgatás helyettesíthető bármely két olyan egymás utáni tükrözéssel, amelyek tengelye átmegegyezik a forgatás középpontján, és az első tengelyt a második tengelybe átvívó forgatás fele akkora szögű, mint az eredeti forgatás, és azzal megegyező irányú.

Helyettesítsük a mondott forgatásokat két-két tükrözéssel úgy, hogy ezek t_1, t_2 és t_3, t_4 tengelypárja közül t_2 és t_3 azonos legyen. Így ugyanis a harmadik tükrözés visszaállítja a második tükrözés előtti helyzetet, és a négy tükrözés kettőre csökkenthető. Mivel t_2 nek B -n, t_3 -nak C -n kell átmennie, így mindkettőnek egyaránt a BC egyenest kell választanunk. Ilyen választás mellett C_2 -t a B -n áthaladó és BC -vel $\alpha/2$ szöget bezáró t_1 , majd a C -n átmenő és BC -vel $\beta/2$ szöget bezáró t_4 tengelyen való tükrözés viszi át B_2 -be.

Ez a két tükrözés – az idézett tétel megfordítása alapján – helyettesíthető egyetlen forgatással, amelynek középpontja a t_1 és t_4 metszéspontja, szöge kétszer akkora, mint a t_1 -et t_4 -be átvívó forgatás, és iránya megegyezik az utóbbi forgatás irányával. A két tengely szöge (mint a t_1, t_2 és t_4 határolta háromszög külső szöge)

$$(1) \quad \frac{\alpha}{2} + \frac{\beta}{2} = 90^\circ,$$

így C_2 -t a B_2 -be 180° -os forgatás viszi át, vagyis a tengelyek metszéspontja éppen a B_2C_2 szakasz F felezőpontja.

Mivel pedig az F pontból a BC szakasz 90° -os szögben látszik, azért F rajta van a BC átmérőjű Thales-körön, ezt kellett bizonyítanunk.

Megjegyzés. A bizonyításban α -ról és β -ről csak azt használtuk fel (1)-ben, hogy összegük 180° . A feladat állítása tehát helyes marad akkor is, ha a háromszög AB és AC oldalára kifelé olyan rombuszokat rajzolunk, melyeknek B -nél, ill. A -nál levő szöge egyenlő; továbbá akkor is, ha mindkét oldalra befelé rajzoljuk a rombuszokat. Az általánosított állítás bizonyítható – értelemszerű módosításokkal a II. és III. megoldás gondolatmenetével is.

2. feladat. Mennyi a $K = 5x - 6y + 7z$ kifejezés legkisebb és mennyi a legnagyobb értéke, ha x , y és z olyan nem negatív számok, melyekre fennáll

$$(2) \quad 4x + y + 2z = 4$$

és

$$(3) \quad 3x + 6y - 2z = 6 ?$$

I. megoldás. Fejezzük ki a három paramétertől függő K kifejezést egyetlen paraméterrel, pl. x -szel. A feltételi egyenletekből összeadással és rendezéssel

$$(4) \quad y = \frac{10}{7} - x,$$

és ezt felhasználva pl. (2)-ből

$$(5) \quad z = \frac{9}{7} - \frac{3}{2}x.$$

A feltétel alapján x nem lehet negatív, a 0 értéket azonban már felveheti, mert $x = 0$ esetén (4) és (5) szerint y és z pozitívok, x minimális értéke tehát 0. Másrészt abból, hogy y és z nem negatív, x -re (4) és (5) alapján

$$x \leq \frac{10}{7}, \quad \text{illetve} \quad x \leq \frac{6}{7}$$

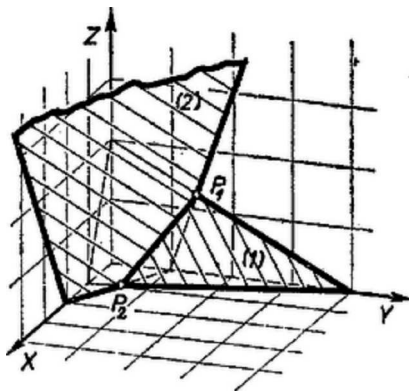
adódik, tehát x maximális értéke $\frac{6}{7}$.

(4) és (5) felhasználásával

$$K = 5x - 6y + 7z = \frac{x}{2} + \frac{3}{7},$$

ennek értéke x növekedésével nő, tehát legkisebb és legnagyobb értéke – az x minimális és maximális értékét behelyettesítve –

$$K_{\min} = \frac{3}{7}, \quad \text{illetve} \quad K_{\max} = \frac{6}{7}.$$

6. ábra

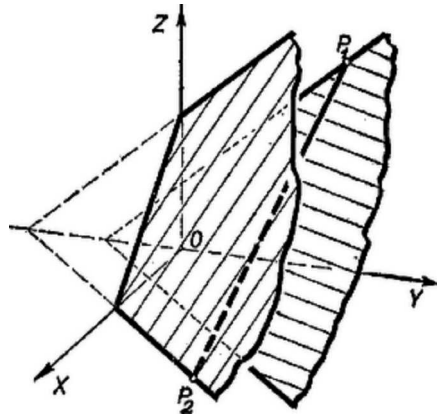
II. megoldás. Szemléltessük a feladatban szereplő háromváltozós kifejezéseket egy térbeli derékszögű koordináta-rendszerben. (A térbeli koordináta geometria bizonyos elemeinek ismeretét ebben a megoldásban feltételezzük.)

A (2) és (3) egyenletek egy-egy síkot határoznak meg a térben (6. ábra). A mind a két egyenletet kielégítő számhármások az e két sík metszésvonalán elhelyezkedő pontok koordinátái. Az $x \geq 0$, $y \geq 0$, $z \geq 0$ további feltételek miatt ennek a metszésvonalnak csak az első térfelcsoportba (és annak határára) eső része jön szóba, ez pedig a $P_1(0, 10/7, 9/7)$ ponttól a $P_2(6/7, 4/7, 0)$ pontig terjed.

Az $5x - 6y + 7z = K$ egyenlet minden adott K értékre egy-egy síkot határoz meg, amely az X -, Y -, Z - tengelyből rendre

$$a = K/5, \quad b = -K/6, \quad c = K/7$$

hosszúságú szakaszt metsz le. Ezek egyenes arányban vannak K -val, tehát a különböző K értékekhez tartozó síkoknak a koordináta-síkokba eső metszésvonalai párhuzamosak, így maguk a síkok is párhuzamosak.

7. ábra

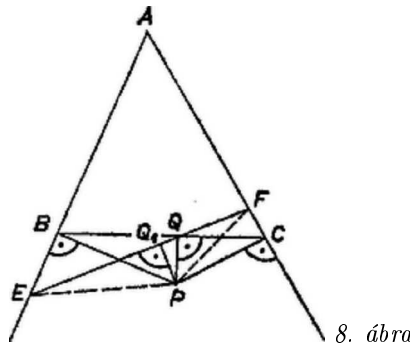
Ábrázoljuk a párhuzamos síksereg P_1 -en, illetve P_2 -n átmenő egyedét (7. ábra). K értéke P_1 -ben $3/7$, P_2 -ben $6/7$, különbözők, így P_1 -en és P_2 -n a síksereg két különböző egyede halad át, a tengelymetszetek

$$\begin{array}{llll} a_1 = 3/35, & b_1 = -3/42, & c_1 = 3/49, & \text{illetve} \\ a_2 = 6/35, & b_2 = -6/42, & c_2 = 6/49. & \end{array}$$

A P_1P_2 szakasz minden egyes belső pontján a párhuzamos síkseregnek egy és csak egy – a két megrajzolt sík közti – egyede megy át. A tengelymetszetekből megállapítható, hogy P_1 -től P_2 felé haladva K értéke növekszik, tehát a fenti K_1 a legkisebb, K_2 a legnagyobb érték.

3. feladat. Az ABC hegyesszögű háromszög B és C csúcsában az AB , illetve AC oldalra emelt merőlegesek metszéspontja P . P -nek a BC szakaszon levő (merőleges) vetülete Q . Bizonyítandó, hogy a Q ponton átmenő, BC -től különböző egyeneseknek a BAC szög szárai közé eső szakasza nagyobb BC -nél.

I. megoldás. Legyen egy a Q ponton áthaladó, a BC -től különböző egyenesnek az AB szárral való metszéspontja E , AC -vel való metszéspontja F (8. ábra). A P -ből az EF -re húzott merőleges talppontja legyen Q_1 .

8. ábra

Hasonlítsuk össze (Pythagoras tétele alapján) a BQ és EQ_1 , továbbá a QC és Q_1F szakaszokat. A BPQ és EPQ_1 derékszögű háromszögekből

$$BQ = \sqrt{BP^2 - PQ^2}, \quad EQ_1 = \sqrt{EP^2 - PQ_1^2}.$$

A PQQ_1 és PEB derékszögű háromszögekből nyilvánvalóan

$$(6) \quad PQ > PQ_1$$

$$(7) \quad \text{és } EP > BP.$$

Ezek szerint BQ kifejezésében a kisebbítendő kisebb, a kivonandó pedig nagyobb, mint EQ_1 kifejezésében, tehát

$$(8) \quad BQ < EQ_1.$$

Ugyanígy a PFC derékszögű háromszögből adódó

$$(9) \quad PF > PC$$

felhasználásával a CPQ , FPQ_1 és PQQ_1 derékszögű háromszögekből

$$(10) \quad QC = \sqrt{PC^2 - PQ^2} < \sqrt{PF^2 - PQ^2} < \sqrt{PF^2 - PQ_1^2} = Q_1F.$$

Megmutatjuk még, hogy Q a BC szakaszon, Q_1 az EF szakaszon van. Ekkor (8)-at és (10)-et összeadva következik a bizonyítandó egyenlőtlenség:

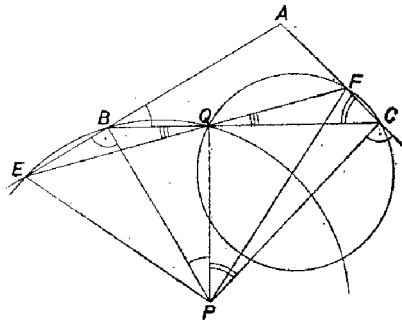
$$(11) \quad BC = BQ + QC < EQ_1 + Q_1F = EF.$$

A Q és Q_1 helyzetére kimondott állítás így látható be. Az ABC háromszög B -nél és C -nél levő szöge hegyesszög, így az AB -re B -ben és AC -re C -ben állított merőlegeseknek az oldalegyenesektől a háromszöget tartalmazó felsíkba induló félegyenesei BC -vel hegyesszöget zárnak be. Így P ezeknek a félegyeneseknek a metszéspontja, vetülete, Q , a BC szakaszon van, és P a BC egyenes ellenkező oldalán fekszik, mint A .

Ha E az AB oldal B -n túli meghosszabbításán van – amit a továbbiakban mindig felteszünk, mert, ha kell, a betűzés megcserélésével elérhetünk –, akkor E és P a BC egyenes ugyanazon oldalán van, tehát $BEPQ$ konvex négyszög; E -nél levő szöge, mint a BEP derékszögű háromszög egyik szöge, hegyesszög, Q -nál levő szöge pedig derékszög, tehát az EQ átló PE -vel is, PQ -val is hegyesszöget zár be, s így Q_1 az EQ szakasz belső pontja. Ezzel a bizonyítást befejeztük.

Megjegyzés. A feladat állítása érvényes, akármeckora is a háromszög A -nál levő szöge, hiszen csak a B és C csúcsnál levő szögről használtuk fel, hogy hegyesszögek. Világos, hogy érvényes marad akkor is, ha pl. B -nél derékszög van, ekkor ugyanis P és Q egybeesik C -vel. Ha viszont pl. B -nél tompaszög van, akkor a (11) egyenlőtlenség nem következik (8)-ból és (9)-ből, mert az utolsó két bekezdés megfontolásai nem érvényesek, Q a BC szakaszon kívül keletkezik, és valóban EF lehet kisebb is, nagyobb is, mint BC .

II. megoldás. Az I. megoldás (7) és (9) egyenlőtlensége szerint az EPF háromszögben a P -ből induló oldalak nagyobbak, mint a BPC háromszög megfelelő oldalai. Megmutatjuk, hogy egyrészt $EPF \sphericalangle > BPC \sphericalangle$, másrészt hogy ebből, továbbá a BPC és CBP szögek hegyesszög voltából következik, hogy a harmadik oldal is az EPF háromszögben nagyobb.

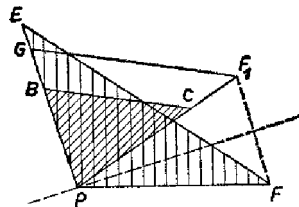
9. ábra

A szögekre kimondott egyenlőtlenség igazolására rajzoljuk meg a B, E, Q , valamint a C, F, Q pontokon áthaladó köröket (9. ábra). P az első kör belsejében van, mert a BQ szakasz P -ből az ABC szöggel egyenlő szög alatt látszik (merőleges szárú hegyesszögek), E -ből pedig ennél kisebb szög alatt. A másik körön viszont kívül fekszik P , mert a QFC ív P -ből vett látószöge akkora, mint az ACB szög, a P -vel egy oldalon levő kiegészítő ív pontjaiból vett látószög pedig nagyobb, mert innen a QF rész-ív látható ekkora szög alatt. Ezek alapján

$$EPB \sphericalangle > EQB \sphericalangle = FQC \sphericalangle > FPC \sphericalangle,$$

és a két szélső szöghöz a BPF szöget hozzáadva valóban

$$(12) \quad EPF \sphericalangle > BPC \sphericalangle.$$

10. ábra

Az EPF és BPC háromszögek EF és BC oldalaira vonatkozó állítás igazolásához úgy forgattuk el a BPC háromszöget P körül, hogy B a PE szakaszra essék (10. ábra), a PC -nél hosszabb PF oldalt pedig P -től ráértük a PC félegyenesre is, a végpont F_1 . Húzzunk most BC -vel párhuzamost E és F_1 közül azon a ponton át, amelyik közelebb van BC -hez (a 10. ábrán az F_1 pont az), messe a párhuzamos PE -t G -ben. Mivel $PC < PF = PF_1$, azért nyilvánvalóan

$$(13) \quad BC < GF_1.$$

Ha az ABC háromszög B -nél és C -nél levő szöge hegyesszög, akkor a PBC -vel egyenlő PGF_1 szög is hegyesszög, és így kiegészítő szöge, az EGF_1 szög, tompaszög. Ezért

$$GF_1 < EF_1.$$

Ezt (13)-mal egybevetve

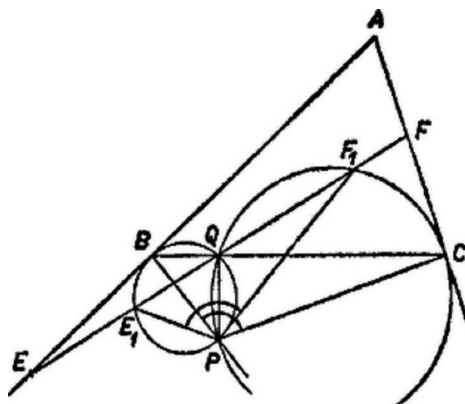
$$(14) \quad BC < EF_1.$$

Mivel az EPF_1 és EPF háromszögek két-két oldala egyenlő, de közébszögük az előbbi háromszögben kisebb, azért¹

$$EF_1 < EF,$$

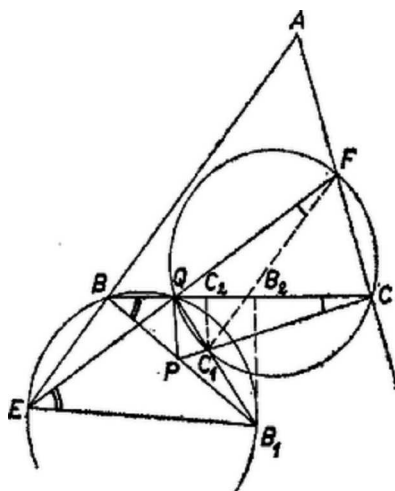
és ezt (14)-gyel egybevetve $BC < EF$; az állítást bebizonyítottuk.

Megjegyzés: A (12) egyenlőtlenség a következőképpen is belátható. Rajzoljunk köröket a BP és CP szakaszok, mint átmérők fölé; ezek egymást P -ben és Q -ban metszik. Legyen ezek Q -tól különböző metszéspontja EF -fel E_1 , illetőleg F_1 (11. ábra). P -ből az E_1F_1 szakasz ugyanakkora szögben látható, mint a BC szakasz: $E_1PF_1 \sphericalangle = BPC \sphericalangle$, mert a BPF_1 szög közös részük, nem közös E_1PB , illetőleg F_1PC részük pedig egyenlő a vele egy íven nyugvó E_1QB , illetőleg $F_1QC = FQC$ szöggel, ha F_1 a QF szakaszon, vagy annak Q végpontjában van, – az utóbbi szögek viszont csúcsszögek. Ha pedig F_1 a QE szakaszon van, akkor az E_1QB szög külső szöge az F_1PCQ húrnégyszögnek, az F_1PC rész-szög pedig belső szög a négyszög Q -val szemben fekvő csúcsánál, tehát a nem közös szög-részek egyenlősége ilyenkor is fennáll.

11. ábra

Az E_1F_1 szakasz része az EF szakasznak, az E_1PF_1 szög része az EPF szögnek, tehát valóban fennáll $EPF \sphericalangle > BPC \sphericalangle$. (Bizonyítani kellene még az E_1, F_1 pontok helyzetéről felhasznált állítást.)

12. ábra

III. megoldás. Állítsunk merőlegest Q -ban EF -re, és mossa ez a PC egyenest C_1 -ben, PB -t pedig B_1 -ben; B_1 és C_1 merőleges vetülete a BC egyenesen legyen B_2 , ill. C_2 (12. ábra). E az AB oldal meghosszabbításán van,

¹Ugyanis az FF_1 szakasz P -n átmenő felező merőlegesének ugyanazon oldalára esik E és F_1 .

ezért a merőleges a PQC derékszögű szögtartományban halad, tehát a BCP háromszög PC oldalát és a BP oldal meghosszabbítását metszi, továbbá C_2 a QC szakaszon adódik. Ezért $QC_1 < QB_1$, és egyszersmind

$$(15) \quad QC_2 < QB_2.$$

C és Q rajta van a C_1F átmérő fölötti Thales-körön. A QFC_1 és QCC_1 szögek egyenlők, mint ugyanazon íven nyugvó kerületi szögek, így a QFC_1 és C_2CC_1 derékszögű háromszögek hasonlók. A két átfogó közül FC_1 a nagyobb, mert a körnek átmérője, tehát a megfelelő befogókra

$$(16) \quad FQ > CC_2.$$

A BC -ből még fennmaradt C_2B szakasz helyett a nála nagyobb B_2B -ről mutatjuk meg, hogy kisebb az EF -ből fennmaradt EQ -nál. (B_2B a BC -nél nagyobb is lehet.) Ehhez a BB_1B_2 és az EB_1Q háromszögeket hasonlítjuk össze. B és Q rajta van az EB_1 átmérő fölé rajzolt Thales-körön, ezért egyrészt

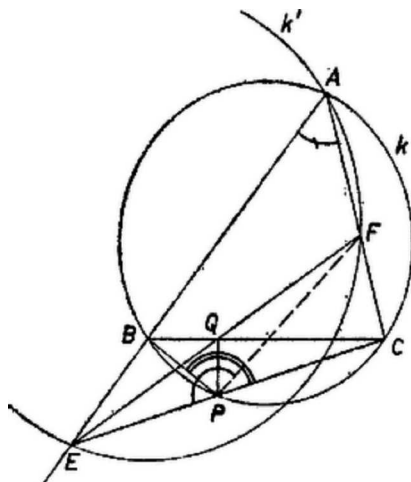
$$EB_1 > BB_1,$$

másrészt a két háromszögben az egy íven nyugvó B_1EQ és B_1BQ kerületi hegyes szögek egyenlők. Így a két háromszög hasonló, és az EB_1Q háromszög oldalai nagyobbak, tehát

$$(17) \quad EQ > BB_2.$$

Most már a (15)–(17) egyenlőtlenések alapján valóban

$$EF = EQ + QF > BB_2 + C_2C = BQ + QB_2 + C_2C > BQ + QC_2 + C_2C = BC.$$

13. ábra

IV. megoldás. A feladat állítása következik abból is, ha megmutatjuk, hogy az AEF háromszög köré írt k' kör átmérője nagyobb, mint az ABC háromszög köré írt k kör átmérője (13. ábra), hiszen nagyobb körben ugyanakkora kerületi szög – ti. a $BAC = EAF$ szög – nagyobb húr felett nyugszik.

A k kör átmegy P -n is, és AP a kör egy átmérője, mert az $ABPC$ négyszögben a B és C csúcsonál derékszög van. Elég tehát belátnunk, hogy P a k' kör belsejében van, hiszen ekkor k' -nek van k átmérőjénél nagyobb húrja, ezért k' átmérője nagyobb, mint k átmérője. P valóban k belsejében van, mert (8) alapján

$$\angle EFP < \angle BPC < 180^\circ - \angle BAC < 180^\circ - \angle EAF,$$

és az EF szakasz a k' kör (A -t nem tartalmazó) EF ívének pontjaiból látszik $180^\circ - \angle EAF$ szög alatt. Ennél nagyobb szög alatt az EF szakaszt csak a k' kör belső pontjaiból lehet látni. Ezt akartuk bizonyítani.

Scharnitzky Viktor, Lukács Ottó